

СЛОВО ЗА ВЕЛИКИ ПЕТЪК

*„Ще възнея милосърдието Ти, Човеколюбецо,
и се покланям на Твоята богата милост, Владико –
за да спасиш Твоето създание, смърт си претърпял“.*

(Свети и велики петък, канон на повечерието)

Ще достигнат ли тия слова, възлюбени, до нашите сърца и ще оставят ли в тях трайна следа? Отговор на този въпрос ще дадат вярата ни, мислите ни, чувствата ни, делата ни, животът ни – такъв, какъвто е.

Благовестието за спасителната Христова смърт едва ли ще достигне до сърцата ни, ако нашата вяра се огъва и ние се раздвойваме под напора на духа и вкусовете на съвремието. които все по-нагло издигат в култ себепоклонството, облагите, насладите тук и сега.

Благовестието за спасителната Христова смърт ще достигне до сърцата ни и ще проникне в тях, ако под напора на нашата вяра се огъне страхът ни от земните неслоди, ако вярата ни и животът според нея разчупят сякаш естествената нагласа, че нашето живеене се изразява преди всичко в привичното ни биологическо и психично съществуване във времето и пространството. Благовестието за богатата Божия милост към нас ще достигне до сърцата ни и ще проникне в тях, ако от нашата вяра избликне усетът, че животът в Христос не е нещо отвлечено и непостижимо, че сме призвани този живот да стане сърцевина на твоя, на моя живот тук, сега и във вечността. Тогава и ние ще можем с ум и сърце да възпеем милосърдието на Човеколюбеца и да се

поклоним на богатата Му милост. Ще можем благоговейно да се доближим до тайната на Христовия Велики петък.

*

Обезумели от злост човеци Те биеха по страните и заплюваха лицето Ти, Христе, това Лице, пред което Серафимите трепетно закриват безплътния си взор, а Ти си търпял, за да спасиш Твоето създание, да го изцелиш от греха и смъртта.

Твоите ръце, Сине Божий, станал Син Човешки, сътвориха всичко видимо и невидимо, създадоха и човека, а той безмилостно ги прикова с гвоздеи към кръстното дърво. И Ти си търпял, за да умиеш с кръвта Си прескверните човешки ръце, та да станат те отново чисти ведно с чистия ум и чистото сърце на Твоето обновено създание, заради което Ти вкуси смърт.

На Тебе, Бог Слово се покланят ангелските войнства и в същото време помрачени от злост човеци минават край Тебе, Разпънатия, поклащат глава и Ти се надсмиват, а Ти се молиш за тях, преди да претърпиш смърт, за да спасиш Своето създание.

А какво е това спасение? То е връщане на човека при Бога, среща на човека с Бога и в същото време среща на човека със самия себе си като сътворен по образ на живия Бог. Това спасение е преобразяване на грехопадналия човек в истински човек, т.е. в бог по благодат. Ето с какъв дар ни дари умъртвеният на Велики петък като Човек и неумирацията като Бог, Вечносъществуващият, Бог Слово, въплътилото се Второ Лице на Триединия Бог, Богочовекът Иисус Христос. От нас зависи дали ще приемем Христовия дар, или не. Ако драговошно се приобщим към Христовото унижение, ще се приобщим и към Христовата слава. Сам Христос ще оживотвори тия, които се разпънат заедно с Него. С техния глас, с техните думи се молим и ние днес:

Покланяме се на Твоите страдания, Христе!

Покланяме се на Твоите страдания, Христе!

Покланяме се на Твоите страдания, Христе!

Покажи ни и славното Си възкресение. Амин!

† Триадицкият митрополит Фотий

Велики петък, 2017 г.